

УДК 342.9+341.1

К. Г. Гарбузюк
аспірант*Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ***АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВЕ ОБСЛУГОВУВАННЯ ВІДБОРУ НА СЛУЖБУ
УПЕРШЕ ДО НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ**

Феномен адміністративно-правового обслуговування відбору кандидатів, які приймаються на службу уперше до національної поліції України (далі – обслуговування відбору до поліції), містить проблему.

Питання у тому, що чинним адміністративним законодавством не охоплено одне з положень поліцейської діяльності, коли споживачами послуг з відбору є майбутній персонал поліції. Відомо, що якість діяльності поліції залежить від людей, які виконують обов'язки поліцейських, а успіх організації – від того, як ці люди набираються, відбираються, навчаються, розвиваються, просуваються по службі та підтримуються, тобто від якості функціонування системи управління персоналом [1]. Із цитованою вище тезою Європейського конгресу з питань управління якістю роботи поліції, який відбувся у березні 1998 р. у м. Мюнстер (Німеччина) погоджується чимало вчених [2; 31; 32]. Ми цей погляд теж поділяємо. У сучасних українських реаліях прозорий та високоякісний відбір нового людського ресурсу неабияк актуальний. Але щодо відбору кандидатів на службу уперше до поліції констатуємо, що вітчизняного законодавчого регулювання віднесення послуг із відбору кандидатів на службу уперше в поліцію (далі – послуги з відбору до поліції) до послуг, зокрема поліцейських, не відбулось.

Дехто може апелювати тим, що МВС України (далі – МВС) не реєструвало за Класифікатором видів економічної діяльності (КВЕД) відбір до поліції як процес праці чи діяльності. Дехто наведе позиції авторських колективів перших науково-практичних коментарів Закону України «Про національну поліцію» [3], які не відносять відбір до поліцейських послуг, або наведе інші контраргументи.

Все ж не можна заперечувати очевидні факти, що відбір в поліцію триває специфічно: склались суспільні відносини, які не набули завершеної правової, зокрема, законодавчої форми; МВС проводить відбір за участі громадського суспільства і т.п., про що піде мова нижче.

Окреслена проблема ідентифікує наше суспільство, де в період очікуваних кардинальних змін поліції на краще не надано належного законодавчого її вирішення.

Метою статті є теоретична розробка поняття обслуговування відбору до поліції з визначенням напрямів вдосконалення законодавства.

Загальнотеоретичне значення для досліджуваного питання мають праці В.В. Копейчикова, О.Ф. Скакун, Н.А. Шейкенова та ін. Проблематику послуг досліджено у працях Е.Ф. Демського, В.В. Колпакова, В.В. Резнікової, В.П. Тимощука, О.С. Юніна. Різні аспекти відбору до поліції висвітлювали В.М. Бесчастний, В.П. Ворущило, В.В. Волинець, Н.П. Матюхіна та ін.

В юридичній літературі застосовується ключова дефініція «обслуговування», але визначення щодо неї в енциклопедичних та довідкових юридичних, а також правових джерелах ми поки що не маємо. Наприклад, юридичні енциклопедії [4; 33; 34] не містять визначення обслуговування, але в них знаходимо роз'яснення таких термінів, як «послуга» [5, с. 464], «послуги громадського харчування» [6, с. 881] і т. п. В юридичному словнику визначення цього ключового поняття не має взагалі [7; 35]. Натомість, Великий тлумачний словник сучасної української мови наводить тлумачення «обслуговування» як дії зі значенням обслуговувати, що означає «виконувати роботу, функції, пов'язані із задоволенням чиїхось запитів, потреб» або «забезпечувати, налагоджувати роботу певних знарядь, механізмів і т. ін.» [8, с. 818].

У термінології законодавства [9] не виявлено дефініції «обслуговування», але 188 законодавчих словосполучень її використовують або використовували.

«Обслуговування» тісно пов'язане з дефініцією «послуга», критичний аналіз концепцій яких зроблено багатьма науковцями-правниками. Концепції систематизують у 9 груп: 1) концепція діяльності (дії); 2) концепція результат діяльності; 3) концепція сукупності діяльності та її результату; 4) концепція діяльності без уречевленого результату; 5) концепція протиставлення роботам; 6) концепція потреби та блага; 7) концепція функції, не спрямованої на виробництво будь-яких предметів; 8) концепція економічних відносин та/або правовідносин; 9) концепція зміни у стані інституціональної одиниці [10].

Попри масштабний аналіз концепцій послуг значної уваги потребують дослідження послуги з відбору до поліції. За таких умов феномен обслуговування відбору до поліції має бути досліджений та визначений.

О.С. Юнін стверджує про можливість сервісу з надання державних поліцейських послуг з боку двох головних блоків служб поліції – кримінального та громадського [11]. Досліджуючи питання послуг, ним наведені деонтологічні особливості підготовки кадрів цих служб поліції у країнах світу з розвинутою поліцейською функцією, де використовуються послуги з кадрового менеджменту.

Схожої думки й О.В. Ніканорова, яка, спираючись на метод та предмет правових відносин, пропонує поділяти їх на владні та сервісні [12].

Твердження цих авторів навели на думку про те, що на відбір до поліції можна поглянути з позиції послуг, а точніше, як на правовідносини з обслуговування відбору до поліції, але у цьому зв'язку виникає ряд питань як до самого явища «обслуговування», так і до «послуги».

По-перше, в теорії адміністративних послуг ОВС існує думка: основною ознакою послуги є те, що вона повинна «створювати цінність для споживачів за межами органу внутрішніх справ та сприйматися ними як послуга» [13]. В нашому ж випадку є деякі суб'єкти (наприклад, поліцейська комісія), які за своїм призначенням функціонують в поліції та для поліції. Виходить, що нині одна з найближчих до досліджуваного питання теорій не враховує послуги у правовому інституті відбору до поліції. Але це не зовсім так, адже В.В. Коваленко підтримував думку про те, що суб'єкти, які надають адміністративні послуги, в питанні внутрішньої організації діяльності можуть діяти за принципами приватного сектору. Це повинно поширюватися насамперед на питання добору та управління персоналом [14, с. 270–271]. До того ж, не лише поліція, але й кандидат споживає процес праці і результат поліцейської (якої комісії) служби персоналу поліції і т.д.

Маємо зауважити, що розробка нашого питання в теорії – лише питання часу. Наприклад, В.П. Тимощук зазначав, що теорія адміністративних послуг мусить мати і певний рівень гнучкості для врахування раціональних потреб практики [15, с. 13]. Тоді логічним є ще одне питання: чи є така потреба? Вбачається, що є. Недарма запроваджується рекрутингові центри з відбору кандидатів на службу до поліції [16].

На нашу думку, введення в адміністративну науку категорії «обслуговування відбору до поліції» має на меті скоріше подальше формування відносин «держава для людини», а не «людина для держави», а вже потім прикладну мету – впровадження нового виду адміністративно-правових відносин між людиною і державою з відбору до поліції, суб'єктами яких можуть виступати кандидати на службу до поліції.

По-друге, законодавцем не віднесено відбір до поліції ані до обслуговування, ані до послуг. Це

підтверджено, наприклад, ст. 2 Закону України «Про національну поліцію» (далі – Закону) [17], реєстром [18] або порталом адміністративних послуг [19]. До того ж, під час обстежень кандидатів надаються послуги, наприклад, психіатричний чи наркологічний оглядом, які Уряд України [20], деякі вчені та фахівці [21], а також суди [22] не відносять до адміністративних послуг. Звідси не зовсім зрозуміло, до якого типу послуг віднести відбір кандидатів на службу в поліцію.

Натомість, ми вважаємо, що до публічних послуг можна віднести процедуру конкурсу [23], а також різні огляди, обстеження та перевірки (медичний огляд кандидатів на службу [24], психофізіологічне обстеження кандидатів на службу в поліції та обстеження на предмет виявлення алкогольної, наркотичної та токсичної залежності кандидатів на службу в поліції [25], перевірка рівня фізичної підготовленості кандидатів до вступу на службу в поліцію [26] і т. п.).

Серед них найбільш значущою послугою є конкурс, який повинен відбуватися при прийомі на службу в органи поліції, а також в поліцейські заклади (навчальні заклади поліції та ін.) й установи (ізолятори тимчасового тримання, спеціальні приймальники для адмінарештованих осіб тощо). Зазначена послуга є найбільш масштабною, узагальнюючою, адже де приймається рішення, яке є обов'язковим для відповідного керівника поліції.

Візьмемо інший приклад, пов'язаний із медичними установами. Так, на підставі законодавчої практики [27], їхні повноваження щодо оглядів кандидатів можна віднести не до адміністративних послуг, а до публічних.

Зазначені вище аргументи та контраргументи не вичерпують порушеної дискусії. Враховуючи обсяг дослідження, спробуємо поглянути на обслуговування відбору до поліції через аспект правовідносин детальніше.

Із набуттям чинності Закону утворився правовий інститут, який передбачає специфічні суб'єктивні права та обов'язки учасників правовідносин, повноваження, функції та діяльність ряду нових інституцій із відбору до поліції. В організаційному аспекті цей інститут є правовою координатою, де зустрічається управлінський інтерес поліції у пошуку людського ресурсу та бажання громадянина України. Якщо збігаються інтереси і бажання, виникає суспільна користь ще одному споживачу поліцейських послуг – суспільству.

Як правовий, так і організаційні аспекти мають відповідати основам демократії, однією з парадигм якої є «держава для людини». Якщо так вважати, то втілення парадигми в управління якістю роботи поліції у частині послуг із відбору на службу до поліції дає нам підстави її розвивати. Розвиток відбувається завдяки тому, що

в практику державного управління поліцією з 2015 р. входять різною мірою явища з менеджменту, як-то рекрутинг та аутсорсинг. Вони ще не набули чіткої нормативно-правової регламентації стосовно відбору до поліції. Ми вважаємо, що їх першою ілюстрацією є склад поліцейських комісій, де безпосередню участь бере громадськість, утворення рекрутингових центрів і т.п.

Отже, в діяльності поліції виникли суспільні відносини, де присутні ознаки рекрутингу та аутсорсингу.

Для подальшого теоретичного розуміння сутності обслуговування відбору до поліції розглянемо їх як структурні елементи, що притаманні правовим відносинам, – об'єкт, суб'єкт та зміст [28, с. 388].

В якості об'єкту обслуговування відбору до поліції виступають блага. З одного боку, вони стосуються особистості, а з іншого – держави в особі її державних органів та громадянського суспільства. У першому випадку громадянин України отримує участь у прозорому, якісному та об'єктивному відборі, а у другому поліція отримує ресурс (знання, інтелект, психічний стан, фізичний розвиток і т.п.) для продовження функціонування поліції.

Аналіз норм чинного законодавства дає змогу говорити, що шуканий поліцією ресурс описано у нормативно-правових вимогах до поліцейського. Наприклад, поліцейським є громадянин України, який склав Присягу поліцейського, проходить службу на відповідних посадах у поліції і якому присвоєно спеціальне звання поліції (ч. 1 ст. 17 Закону). Із цієї норми права стає зрозумілим, що для набуття правосуб'єктності кандидата особа має бути громадянином України.

Аналогічним чином у ст. 49 Закону встановлені інші вимоги (18 років, повна загальна середня освіта, володіння українською мовою та ін.), зокрема, обмеження, перелічені у ч. 2 ст. 61 Закону (недіздатність чи обмежена дієздатність особи, надання завідомо неправдивої інформації під час прийняття на службу в поліцію; членство в політичній партії і т. п.), та встановлені Законами України «Про очищення влади» [29] та «Про запобігання корупції» [30].

Слід зауважити стосовно соціальних характеристик, які зазвичай на державній службі містяться у профілі професійної компетентності, що єталоном професії поліцейського, як це прийнято в більшості цивілізованих держав із розвиненою поліцейською функцією, не розроблено – вітчизняні типові професійні характеристики або профілі професійної компетентності відсутні.

Наступним структурним елементом є суб'єкт обслуговування відбору до поліції. Їх коло ідентифікується повноваженнями, правами та обов'яз-

ками з відбору, визначеними законодавством. Суб'єктами обслуговування відбору до поліції є: громадяни України; органи та установи поліції в особі їх керівників; служба персоналу; поліцейські комісії; рекрутингові центри, яким частково передано ряд дій із відбору кандидатів; медичні заклади МОЗ та МВС в особі їх відповідних комісій, фахівців та лікарів; інші інституції, яким замовляють розробку тестів або інше технічне чи методичне обслуговування.

Цей перелік є умовним через активізацію змін та доповнень у законодавстві, хоча є доволі детальним.

Останнім елементом структури вищезгаданих правовідносин є їх юридичний та фактичний зміст або суб'єктивні права та обов'язки, а також поведінка.

Характерними рисами правовідносин із обслуговування відбору до поліції, які відображені у чинному законодавстві, є такі:

- один суб'єкт (громадянин України) має право вимагати надання можливості участі в конкурсі, а інший суб'єкт, до якого надходить вимога, на підставі всіх передбачених умов, зобов'язаний її реалізувати у межах та у спосіб, передбачений законодавством. До моменту, коли буде написана заява на участь у конкурсі, правовідносини з відбору не виникнуть. Одразу звернемо увагу, що поширилась практика подачі анкет на посади в поліцію, а вже потім заяв, процес чого законодавчо не регламентовано;

- один суб'єкт (поліція) уповноважений організувати відбір кандидатів для добору кваліфікованих кадрів, а відповідна служба персоналу зобов'язана виконати ряд процедур з оголошення відбору (конкурсу) на вакантну посаду. Поки не наступить юридичний факт – виникнення вакансії правовідносини з відбору також не виникнуть, оголошення не має бути оприлюднене.

Таким чином, вищенаведене наповнює теоретичну структуру елементів правовідносин, чим ідентифікує їх як окремий різновид.

Пропонуємо під «адміністративно-правовим обслуговуванням відбору кандидатів» на службу, які приймаються уперше до поліції, розуміти різновид суспільних відносин, які потрапляють під дію адміністративно-правових норм, виникають, змінюються або припиняються, щодо відбору на службу уперше до поліції, одним з учасників яких є носій державно-владних повноважень, та громадяни України (за бажанням).

Перспективними шляхами для вдосконалення чинного законодавства є прийняття норм матеріального та процесуального характеру, спрямованих на раціональну практику подання анкет на посаду в поліцію на службу уперше через Інтернет та розробка вимог професійної компетентності поліцейського.

Література

1. Матюхіна Н.П. Управління персоналом органів внутрішніх справ: сучасні тенденції // Вісник Університету внутрішніх справ. – Харків. – 2002 – Випуск 20. – С. 89-93.
2. Бесчастний В.М. Міжнародний досвід у діяльності міліції України [текст] / В.М. Бесчастний // Віче: журнал Верховної Ради України. – 2009. – № 24 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.viche.info/journal/1780/>.
3. Коментар Закону України «Про Національну поліцію»: науково-практичний коментар / [Черней В.В., Чернявський С.С., Константинов С.Ф. та ін.]; під заг. ред. В.В. Чернея. – К., 2016. – 562 с.; Закон України Про національну поліцію. Науково-практичний коментар. 4-те вид. перероб. та доповн. станом на 15 червня 2106 р. / За заг. ред. Петкова С.В. [С.В. Петков, В.В. Грицаченко, О.Г. Комісаров та ін.]. – К.: Центр учбової літератури, 2016. – 440 с.
4. Барихин А.Б. Большая юридическая энциклопедия. (Серия «Профессиональные справочники и энциклопедии») – М.: Книжный мир, 2010. – 960 с.
5. Тихомирова Л.В., Тихомиров М.Ю. Юридическая энциклопедия / Под ред. М.Ю. Тихомирова. – М.: Юринформцентр, 1997. – 526 с.
6. Барихин А.Б. Большая юридическая энциклопедия. (Серия «Профессиональные справочники и энциклопедии») – М.: Книжный мир, 2010. – 960 с.
7. Багатомовний юридичний словник-довідник / І.О. Голубовська, В.М. Шовковий, О.М. Лефтерова та ін. – К.: Видавничо-поліграфічний центр «Київський університет», 2012. – 543 с.
8. Великий тлумачний словник сучасної української мови (з дод. і допов.) / Уклад. і голов. ред. В.Т. Бусел. – К.: ВТФ «Перун», 2005. – 1728 с.
9. Електронна база даних «Термінологія законодавства. – Київ: Верховна рада України, 1994–2016. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/term>.
10. Резнікова В.В. Сутність категорії “послуга”: аналіз існуючих концепцій / В.В. Резнікова // Вісник господарського судочинства. – 2009. – № 1. – С. 58–68.
11. Юнін О.С. Зарубіжний досвід адміністративно-правового регулювання діяльності підрозділів поліції і можливості його застосування в Україні: дис. ... докт. юрид. наук. – НУВС, Харків, 2015. – 461 с.
12. Ніканорова О.В. Адміністративні правові відносини: ознаки та класифікація // Науковий вісник Херсонського державного університету. – 2014. – Випуск 6–1. Том 2. – С. 206–210.
13. Циндря В. Класифікація адміністративних послуг, що надаються органами внутрішніх справ // Вісник Академії управління МВС. – 2010. – № 4(16). – С. 166–172.
14. Курс адміністративного права України [Текст] : підручник / Національна академія внутрішніх справ; ред. В.В. Коваленко. – К.: Юрінком Інтер, 2012. – 808 с.
15. Адміністративні послуги: стан і перспективи реформування. Збірник матеріалів / [Тимошук В.П., Добрянська Н.Л., Курінний О.В., Школьнік Є.О. та ін.] / Заг. ред. Тимошука В.П., Курінного О.В. – Київ, 2015. – 428 с.
16. Концепція «100 днів якості національної поліції України» // Офіційний сайт МВС України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.npu.gov.ua/uk/publish/article/1714126>.
17. Закон України від 02.07.2015 р. № 580-VIII «Про Національну поліцію» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/580-19>.
18. Реєстр адміністративних послуг [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.me.gov.ua/Documents/Download?id=57ab23bf-0a5a-4137-b08c-40b47f3ac2b0>.
19. Єдиний державний портал адміністративних послуг [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://poslugu.gov.ua>.
20. Постанова КМУ від 11.10.2010 р. № 915 «Деякі питання надання адміністративних послуг» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/915-2010-%D0%BF/ed20111205>.
21. Чередніченко А.П., Ільчук Г.П., Порядок надання адміністративних послуг та питання оподаткування їх податком на додану вартість // Криміналістика і судебна експертиза. – 2012. – № 57. – С. 139–151 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.nbu.gov.ua/old_jrn/Soc_Gum/krise/2012_57/16.pdf.
22. Ухвала Дніпропетровського апеляційного адміністративного суду від 28.02.2013 р. у справі № 2а/0470/4642/12 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://cases.legal/uk/act-uk1-30372934>.
23. Наказ МВС України від 25.12.2015 р. № 1631 «Про організацію добору (конкурсу) та просування по службі поліцейських» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z0049-16>.
24. Наказ МВС України від 06.02.2001р № 85 «Про затвердження Положення про діяльність військово-лікарської комісії та Порядку проведення військово-лікарської експертизи і медичного огляду військовослужбовців та осіб рядового і начальницького складу в системі МВС» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z0164-01>.
25. Наказ МВС України від 17.12.2015 р. № 1583, зареєстрований в Міністерстві юстиції України від 12.01.2016 р. № 37/28167 «Про затвердження Порядку психофізіологічного обстеження кандидатів на службу в поліції та Порядку обстеження на предмет виявлення алкогольної, наркотичної та токсичної залежності кандидатів на службу в поліції» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/z0037-16>.
26. Наказ МВС України від 09.02.2016 р. № 90, зареєстрований в Міністерстві юстиції України від 29.02.2016 р. № 306/28436 «Про затвердження Положення з організації перевірки рівня фізичної підготовленості кандидатів до вступу на службу в Національну поліцію України» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/z0306-16>.
27. Постанова КМУ від 17.09.1996 р. № 1138 «Про затвердження переліку платних послуг, які надаються в державних закладах охорони здоров'я та вищих медичних закладах освіти» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1138-96-%D0%BF>.
28. Скакун О.Ф. Теорія права і держави : Підручник / О.Ф. Скакун. – К.: Алерта; КНТ; ЦУЛ, 2010. – р 520 с.
29. Закон України від 16.09.2014 р. № 1682-VII «Про очищення влади» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1682-18>.
30. Закон України від 14.10.2014 р. № 1700-VII «Про запобігання корупції» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1700-18/print1461692790713491>.
31. Волинець В.В. Організаційно-правові напрями обміну досвідом у сфері боротьби з організованою злочинністю // Боротьба з організованою злочинністю і корупцією (теорія і практика). – 2011. – № 25. – С. 200–208.

32. Ворушило В.П. Управлінські рішення щодо зміцнення законності в діяльності органів внутрішніх справ (організаційно-правові питання) : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07 «Адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право» / В.П. Ворушило ; Запорізький юридичний ін-т МВС. – Запоріжжя, 2003. – 231 арк.

33. Тихомирова Л.В., Тихомиров М.Ю. Юридическая энциклопедия / Под ред. М.Ю. Тихомирова. – М.: 1997, – 526 с.

34. Юридична енциклопедія: В 6 т.: / Редкол.: Ю.С. Шемшученко (голова редкол.) та ін.. – К.: Укр. енцикл., 2002. – Т. 4 : Н-П. – 720 с.

35. Большой юридический словарь / В.А. Белов, В.В. Бойцова и др.; А.Я. Сухарев, В.Е. Крутских (ред.). – 2 изд., перераб. и доп. – М.: ИНФРА-М, 2000. – 704 с.

Анотація

Гарбузюк К. Г. Адміністративно-правове обслуговування відбору на службу уперше до Національної поліції України. – Стаття.

Автором розглянуто сучасний стан адміністративно-правового відбору кандидатів на службу уперше до Національної поліції України з точки зору обслуговування та послуг. Зроблено внесок у наукову розробку досліджуваного питання. Охарактеризовані структурні елементи феномену обслуговування з позицій адміністративно-правових відносин. В якості об'єкту феномену гарантування розглянуто блага, суб'єкту – державні та громадянські інституції, а в зміст вкладе-но суспільні відносини щодо обслуговування відбору до поліції.

Ключові слова: суб'єкт, об'єкт, послуга, обслуговування, кандидат, відбір, служба, поліція, рекрутинг, аутсорсинг.

Аннотация

Гарбузюк К. Г. Административно-правовое обслуживание отбора кандидатов на службу впервые в Национальную полицию Украины. – Статья.

Автором рассмотрено современное состояние административно-правового отбора кандидатов на службу впервые в Национальную полицию Украины под углом обслуживания и услуг. Сделан вклад в научную разработку изучаемого вопроса. Охарактеризованы структурные элементы феномена обслуживания с позиций административно-правовых отношений. В качестве объекта феномена обеспечения указаны блага, субъекта – государственные и гражданские институты, а в содержание вложены общественные отношения по обслуживанию отбора в полицию.

Ключевые слова: субъект, объект, услуга, обслуживание, кандидат, отбор, служба, полиция, рекрутинг, аутсорсинг.

Summary

Garbuzyuk K. G. Administrative and legal services selection of candidates for the service for the first time in the National Police of Ukraine. – Article.

The author considers the current state of the administrative and legal service of selection of candidates for the first time in Ukraine's national police service and at an angle of services. In this case, the focus is on the relationship and services for police personnel. The author has made contributions to the scientific development of the studied subject. We characterize the structural elements of the phenomenon of service from the standpoint of administrative relations. As security for the phenomenon of the object specified benefits, the subject – public and civil institutions and the contents of nested public relations service selection to the police.

Key words: subject, object, service, maintenance, candidate selection, service, police, national police Ukraine, recruiting, outsourcing.